

[Dræbøje]

have en særlig børnebiblioteksvirksomhed, hvorefter biblioteket skal omfatte en afdeling (afdelinger) for børn?»

Begrundelse

Siden vedtagelsen af ændringerne af biblioteksloven i folketingssamlingen 1982-83 har der hersket en betydelig usikkerhed om børnebiblioteksvirksomheden, bl.a. foranlediget af ønsker om udvidelse af skolebiblioteksvirksomheden.

Lovændringen indebar ikke – hverken i tekst eller i bemærkninger – ændringer i forudsætningerne for børnebiblioteksvirksomheden, således som den er beskrevet i den gældende bekendtgørelse om folkebiblioteker.

Formålet med spørgsmålet er først og fremmest at få bekræftet, at ministeren vil fortsætte den hidtidige udvikling af børnebiblioteksvirksomheden.

Svar (18/11 83):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Det fremgår af et udkast til bekendtgørelse om folkebiblioteker, som af biblioteksdirektøren er forelagt for biblioteksrådet, at »folkebibliotekerne stiller bøger og andet materiale til rådighed for børn og voksne for derved at give den enkelte borger mulighed for selvstændig meningsdannelse, almen og faglig orientering og kundskabstilegnelse, personlig udvikling og kunstnerisk og menneskelig oplevelse«, og at »der skal findes bøger for både børn og voksne både i hovedbiblioteket og i de offentligt tilgængelige filialer«.

Ministeriet har først lige modtaget svar fra biblioteksrådet, og de kommunale organisationer har derfor ikke haft mulighed for at tage stilling hertil, men der er med ændringen i folkebiblioteksloven, hvorefter skolebibliotekerne forpligtes til også at stille bøger og andet materiale til rådighed for fritiden, ikke tilsigtet nogen ændring i den nuværende børnebiblioteksvirksomhed i folkebibliotekerne.

Supplerende besvarelse af skriftligt besvaret spørgsmål:

Ad spm. nr. S 56

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Fra finansministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af medlem af folketinget Tove Niemann (FP) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende foran, sp. 1009, var sålydende:

Til *finansministeren* (13/10 83) af:

Tove Niemann (FP):

»Kan ministeren oplyse antallet af sygemeldinger og sygedage inklusive § 12-erklæringer blandt statens ansatte før og efter, at loven om karensgang trådte i kraft?«

Supplerende svar (18/11 83):

Finansministeren (Christophersen):

I forlængelse af tidligere besvarelse af 21. oktober 1983 af dette spørgsmål kan jeg oplyse, at der blandt statens ansatte inden for områder, hvor der foreligger fraværstatistik for tiden før 1. april 1983, kan konstateres et fald både i antal sygemeldinger og i antal sygedage.

Antallet af sygemeldinger er faldet til mellem tre fjerdedele og halvdelen af det hidtidige niveau, og antallet af sygedage er faldet med op til 25 procent. Dette resultat svarer ganske godt til resultaterne af Dansk Arbejdsgiverforenings foreløbige statistik for 2. kvartal 1983.

Fraværperioder af 1 dags varighed udgør i 2. kvartal 1983 for staten som helhed ca. 25 pct. af det samlede antal fraværperioder. I tidligere undersøgelser af fraværet, f.eks. lønnings- og pensionsdepartementets stikprøveundersøgelse fra 1982, udgjorde andelen af 1-dagsfravær ca. 36 pct., det vil sige, at andelen af 1-dagsfravær er faldet med 30 pct. Fravær af 2 dages varighed udgjorde tidligere omkring 23 pct. mod 17 pct. af det samlede antal fraværperioder i 2. kvartal 1983 og er således faldet med 26 pct. Andelen af 3-dagsfraværperioder er i forhold til tidligere kun faldet med 6 pct. Faldet i fraværet skyldes således overvejende et fald i de kortvarige fraværperioder.

Der kan i det foreliggende materiale ikke spores nogen vækst i antal fraværsgange på grund af arbejdsskade. Derimod er der for